

Nyílt levél a Magyar Írószövetség elnökségének

Tisztelt Barátaim!

Ez év január 14-én reggel, a Kossuth-rádió Vasárnapi újság című műsorában, dermedten hallgattam Csurka István jegyzetét. Az írás olyan gyűlölködő, részben nyílt faji uszítás volt, amihez fogható a nyilas éra bukása óta — szerencsére — keveset hallottam. Köröttünk mindenütt lángol a térkép. Török, bolgár, örmény, azér, magyar, román indulatait kellene csendesíteni. Összefogást, békét kellene hirdetni, a demokráciához nyugodt átmenetet teremteni. Most érzi úgy Csurka, hogy fel kell korbácsolni a leggonoszabb indulatokat? És gyűlölettől elborult aggyal, egyebek közt miért a volt marxista—lukácsista írókat támadja meg? Azokat, akik a második világháború után, a fasiszta iszo-

nyat után tiszta hittel egy jobb világot akartak építeni? És akik az elsők között döbbsentek rá, hogy mindez végzetes hazugság volt, akik Nagy Imre köré tömörülve, az elsők között emeltek szót a szabadságért, és éppen a félrevezetettek és csalódottak dühével vitték vásárra a bőrüket és szálltak szembe a sztálinista borzalmakkal. Igen, a volt marxista írók és újságírók, Déry Tibor, Losonczy Géza, Zelk Zoltán, Háy Gyula, Gimes Miklós, Tardos Tibor, Vásárhelyi Miklós, Novobáczky Sándor, **Eörsi István**, Méray Tibor, Aczél Tamás, Gáli József, Obersovszky Gyula és még sokan mások voltak azok, akik a magyar nép forradalmának oly sok áldozata közt akasztófát, börtönt, száműzetést szenvedtek. A Kádár—Aczél-rendszer nem őket idomítgatta hol ostorral, hol

cukorral. Ők nem fogadtak el díjakat és kitüntetések. Közülük sokan kenyeret sem kaptak, és írásaik csak külföldön, vagy szamizdatként jelenhettek meg.

Senkinek sem kizárólagos tulajdona a haza. Senki sem vívta ki egymaga a győztes forradalmat. Az elmúlt években az írószövetség tagjainak többsége derekasan küzdött a demokratikus átalakulásért. Nem szabad elfelejteni ebben Csurka István érdemeit.

Csurka István az írószövetség választmányának tagja, neves író, nem akárci. Az elnökség dolga, hogy ettől a megnyilatkozásától határolja el magát.

Tisztelettel:

Fehér Klára,
a Magyar Írók Szövetségének tagja